

РЕШЕНИЕ

№ 7472

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9061** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от Е. Б. С. срещу Решение № 3611 от 05.09.2023г. на районен прокурор на Районна прокуратура- Шумен, в частта, с което е отказан достъп до обществена информация по т.5 от заявление вх. № 3611/25.08.2023г.

Жалбоподателят твърди, че постановеният акт е неправилен и необоснован, а търсената със заявлението информация е обществена по см. на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, като отказът за предоставянето ѝ противоречал на целта на закона. Информацията се събирала от сдружението за нуждите на пострадали и близките на загинали при ПТП от цялата страна, които не могли да намерят отговор на въпроса защо делата им се бавят с години, като след получаване на тази информация се целяло да се търсят начини за отстраняване на съществуващите проблеми. Правото на достъп до информация, съхранявана от публичните институции било неделима част от основното право на свобода на изразяване, което е гарантирано с чл.19 от Всеобщата декларация за правата на човека и чл.19 от Международния пакт за гражданските и политическите права. Това право се гарантирало и от чл.10, §1 от Европейската конвенция за правата на човека.

В проведеното открито съдебно заседание на 03.11.2023г. жалбоподателят не изпраща представител. Постъпила е писмена молба на 31.10.2023г. от адв. Г. Б., в която тя

заявява, че поддържа жалбата, като моли да бъде отменен оспорения акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът- районен прокурор на Районна прокуратура- Шумен не взема участие в процеса и не е депозирал становище във връзка с оспорването на акта.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадено писмено заявление вх. № 3611/25.08.2023г. от Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от Е. Б. С. до Районна прокуратура- Шумен с искане да бъде предоставена по електронен път следната обществена информация:

1.Колко досъдебни производства за ПТП има образувани в момента при Вас?

2.Колко от делата по т.1 са забавени повече от 6 месеца, но по-малко от 1 година?

3.Колко от делата по т.1 са забавени повече от 1 година?

4.Колко от делата по т.1 са забавени повече от 2 години?

5.Каква е причината за забавянето на делата по т.2, т.3, т.4?

С оспореното Решение № 3611 от 05.09.2023г. на районен прокурор на Районна прокуратура- Шумен е отказано да се предостави на искателя горепосочената информация по т.5. В мотивите е изложено, че търсената информация не е налична в Районна прокуратура- Шумен и тя няма законово задължение за поддържането на същата. Във всеки конкретен случай пострадалите лица, както и обвиняемите лица, могат да обжалват актовете на прокурора, които засягат техните интереси пред по-горестоящата прокуратура или пред административния ръководител за допуснати нарушения от конкретен прокурор или разследващ орган по дадено дело. Тази информация не е достъпна по ЗДОИ, предвид разпоредбата на чл.5 от същия закон.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването / чл.147 АПК/, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от Е. Б. С. заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Районна прокуратура- Шумен е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г. на КС на РБ: „правото

да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. /.../ Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественостанова информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

По дефиницията на чл.9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Тя бива два вида- официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия и служебна- която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Описаната в т.5 от заявлението информация не попада в обхвата на разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, тъй като отговорите на поставените въпроси не представляват нито официална обществена информация, нито служебна такава, защото информацията нито се съдържа в издаден акт от Районна прокуратура- Шумен , нито е създадена, събрана или съхранена във връзка и по повод дейността на Районна прокуратура- Шумен или на нейната администрация. Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публично-правните субекти / чл.3 от ЗДОИ/ във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност.

Цитираните норми сочат, че за да се осигури достъп до обществена информация е необходимо тя фактически да съществува, като е материализирана върху обичайните за целта носители и да е налична при сезирания орган.

По отношение на поставения въпрос по т.5 се предполага събиране и обработването на сведения и данни, но сезираният орган няма задължение да отговаря на този

въпрос, защото същият не попада в обхвата на ЗДОИ. Предоставянето на достъп до обществена информация касае случаите, когато същата е налична и следва да се посочи конкретно върху какъв материален носител е обективирана - решение, заповед, административен акт или друг вид на вече създаден документ от задълженото лице, който е изготвен от него или се намира при него, и то преди да бъде подадено заявлението. Това означава актът, съдържащ официалната обществена информация да е вече издаден, а служебната обществена информация вече да е събрана или създадена от задължения субект, при и по повод на неговата дейност.

Недопустимо е създаването на нови документи във връзка със запитване за достъп до обществена информация под формата на отговори на конкретно поставени въпроси. Какви са причините за „забавянето на досъдебните производства за ПТП повече от 6 месеца, от 1 година, от 2 години“ са въпроси, чийто отговор е потърсил жалбоподателят, а не материализирани данни в документ, които да могат да му се предоставят по реда на ЗДОИ.

Следователно, достъпът до обществена информация не включва създаване допълнително на документи, които до този момент не са съществували във връзка с актовете и дейността на държавните органи при осъществяване на техните правомощия.

За компетентния орган няма законово задължение от една страна да създава нова информация по повод на направено искане, а от друга да отговаря на въпроси, които да съдържат негово мнение, оценка, становище във връзка с осъществяване на дейността му. Достъпът по ЗДОИ е до обективни данни. Следователно липсва и законово основание сезираният орган да бъде задължен да предостави информация, с която не разполага. Правото на достъп до официални документи се отнася единствено до такива, които са съществуващи и съхранявани от публичните институции.

Предвид гореизложеното съдът приема, че кумулативно не са налице юридическите факти - елементи от правопораждащия фактически състав, с които правната норма свързва издаването на позитивен за искателя акт, с който да му бъде даден пълен достъп до търсената от него информация. Съжденията на административния орган в тази насока съответстват на нормативното разрешение, дадено в чл.2, ал.1 във вр. чл.10 и чл.11 от ЗДОИ.

В заключение, в оспорената част Решение № 3611 от 05.09.2023г. е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдено. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170, ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му правни последици за Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от Е. Б. С..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“,

представявано от Е. Б. С. срещу Решение № 3611 от 05.09.2023г. на районен прокурор на Районна прокуратура- Шумен, в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по т.5 от заявление вх. № 3611/25.08.2023г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

Съдия: